ד יונגוף 99/97 הוא קסרקט מגורים באחד מרחובו
אביב, כרך המדינה. גרים בו, מקובצים בדרך מקרה, ו
יוצאי מזרח אירופה וקדמת אסיה, פועלים, תעשיינים
99/97 טיפוסי, דעות הדיירים שנמצאו בדירותיהם בערב
אינן משקפות את דעות כל האנשים שגרים ברחוב דיז
דעותיהם שלהם בלבד, אינן מהוות אינדיקטור כל שה
ייתכן שדיירי בית שכן הם חסידי מק"י, הפועל המזר

„אנו בנים חורגים". דוב ווגנר, בעל חנות מ
יתן את קולו ב־30 ביולי. הוא בעד קיבוץ גלויות,
מהמשטר הנוכחי: „עכשיו רע, אנו (בעלי החנויות)

אחד לפנקס, אחד לרוזן. נתן נוסבכר, 46, הוא בעל בית חרושת לכימיקלים הקורא את כל העיתונים („כל מה שנופל ביד"), אך אינו מעונין בפוליטיקה. בגלל היותו דתי הוא הצביע, בבחירות לכנסת הראשונה, לחזית הדתית, הפעם — למזרחי. רעייתו, מרגרטה, אינה מזדהה אתו (בקלפי, לבד) מצביעה, כבפעם הקודמת, עבור המפלגה הפרוגרסיבית. הסיבה: יש הרגשה שהם הליברלים היחידים שנשארו במדינה.

„הכל הבל!". גברת אלמונית התנצלה, כי בתה איננה בבית.. הדיירים בדירה השכנה לא התנצלו, הסבירו ברצון, אך סרבו להצטלם: יוצאי הונגריה שרכשו דירה לפני חמשה ימים, אחר שהתגולגלו בחדרים שונים משך שנת היותם בארץ, אינם רוצים בפרסומת, אינם רוצים לגלות במי יבחרו. בינתיים הם גמרו לצייד את הדירה „שנים על המזרונים (עד שתגענה המיטות), מקווים לחיים שקטים ומסודרים, מתנגדים לרעש תעמולה הבחירות, הממלא את רחובות העיר: „הכל הבל הבלים!" אומרים הם.

„מה שטוב בשבילנו". מרים בוכהל־דר היא עקרת בית שאינה מתעניינת בפוליטיקה, מסכימה בשטח זה עם בעלה, פרדסן יוצא ליטא, מבקשת לראות את תוצאות הבחירות כך שיהיה „מה שטוב בשבילנו".

שני קולות לאגודת ישראל? בנימין פוקסנברג עלה עם אשתו, חנה, מהונגריה לפני שבע שנים הפך מנהל קואופרטיב לקונפקציה. הוא ואשתו מוכנים לסבול ובלבד לקלוט עלייה („מוכרח להיות") ושניהם בעד שלום („אף פעם בעד המלחמה"). עוד מזו"ל השתייך לאוהדי אגודת ישראל, לכן יבחר רוצה לגלות („אתה רוצה שיהיו לי סכסוכים?") אך נראה שהיא מסכימה עם בעלה, תצביע, יחד עמו, בהם גם הפעם. אשתו הבטיחה שבחרה בחזית הדתית, לפי בקשת בעלה, לכנסת הראשונה. הפעם: אינה